

spěchu, jehož výše nebo rozsah není předem určen. Tento úmysl směřující k zisku je rozhodující. Je-li takový úmysl prokázán, jde o činnost živnostenskou, i když zůstala bez úspěchu. Za živnostenskou nutno pokládati již také takovou činnost, jejímž účelem je teprve přivoditi uzavření smlouvy, tedy na př. otevření krámu nebo hostince, nebo nabízení služeb. Nabízení může se dít jak osobám určitým, tak také i osobám předem neoznačeným a nabídka nemusí vyhovovati předpisům obč. zákona.

Námítku odvolání, že nešlo o nabídky v pravém slova smyslu, ježto nebyly řízeny na určité osoby, zamítl žal. úřad, vysloviv, že rozesílání nabídek jest obvyklý způsob získávání zákazníků. Tento názor žal. úřadu st-l nijak nevyvrací, nýbrž opakuje jen vývody odvolání, že nabídkou podle obč. zákona je jen nabídka učiněná určité osobě. V tom však se st-l mylí, neboť, jak bylo již řečeno, nabídka nemusí vyhovovati předpisům obč. zákona.

Žal. úřad shledal skutkovou podstatu přestupku st-li za vinu kladeného v tom, že psal nabídky na reality, obchody, živnosti, byty a pod. po živnostensku, t. j. s úmyslem docílit zisku, kterýžto úmysl projevil těmito nabídkami, inseráty a »firmou« na dveřích své kanceláře. Tyto skutečnosti st-l ve stížnosti ani nepopírá.

Pro posouzení st-lova výdělečného úmyslu je nerozhodné, že šifrované inseráty, na něž psal svoje nabídky, pocházely od pokoutních zprostředkovatelů, neboť to st-l nemohl předem vědět, jinak by byl tyto nabídky jistě nepsal.

Jestliže žal. úřad v tomto počínání st-lově shledal přestupek § 22 živn. řádu a jej proto potrestal, nemohl nss shledati, že by byl jednal proti zákonu nebo že by pro svůj nálezneměl dostatečného skutkového podkladu.

Č. 12.576.

Dávky za úřední úkony. — Řízení před nss:
* Byla-li dávka za úřední úkon předepsána a d v o k á t u, který jednal před úřadem v zastoupení strany, o s o b n ě, není strana legitimována ke stížnosti na nss proti tomuto předpisu.

(Nález z 20. října 1936 č. 14.988/36.)

V ě c: František G. ve Varnsdorfu proti rozh. okr. úřadu ve Varnsdorfu z 11. dubna 1934 o dávkce za úřední úkon.

V ý r o k: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem z 11. dubna 1934 předepsal okr. úřad ve Varnsdorfu Dru Arnoštu S., advokátu ve Varnsdorfu, na základě zákona č. 53/1925 Sb. o dávkách za úřední úkony ve věcech správních ve znění zákona č. 253/1926 Sb. a zákona č. 190/1932 Sb. a vládn. nař. č. 191/1932 Sb. položky a) sazby 2 za nahlédnutí do spisů dávku ve výši 10 Kč.

Rozhoduje o stížnosti musil nss nejprve z moci úřední zkoumati, je-li st-l k podání stížnosti legitimován.

Platební rozkaz, jak z originálu jeho, ke stížnosti připojeného, je patrně, byl adresován advokátu Dru Arnoštu S. ve Varnsdorfu a jemu bylo uloženo zaplatiti dávku za úřední úkon penízem 10 Kč, aniž se byla stala zmínka, že jmenovanému advokátu se dávka nepředpisuje osobně, nýbrž jako právnímu zástupci st-lovu. Podle tohoto platebního rozkazu byl subjektem k zaplacení dávky za úřední úkon povinným tudíž výlučně řečený advokát a jen on mohl býti platebním rozkazem ve svých právech dotčen, a to buď proto, že platební rozkaz byl adresován jemu, ačkoli při nahlédnutí do spisů nevystupoval proprio nomine, nýbrž jenom jménem strany jím zastupované, a měla proto dávka býti uložena této straně, anebo proto, že jemu předepsaná dávka neodpovídá zákonným ustanovením.

St-li napadeným platebním rozkazem nebyla uložena povinnost zaplatiti dávku a nemohl proto býti platebním rozkazem ve svých právech zkrácen; okolnost, že snad proto, že jmenovaný advokát vystupoval při nahlížení do spisů v zastoupení st-le a že on snad na základě soukromoprávního závazku je povinen advokátu Dru S. dávku uhraditi, nemůže založiti legitimaci Františka G., aby si stěžoval u nss, neboť, jak již řečeno, platebním rozkazem do jeho práv zasaženo nebylo.

Č. 12.577.

Živnostenské právo: Zákon č. 49/1927 Sb., jímž byla živnost výroby cementového zboží prohlášena za řemeslnou, nic nezměnil na ustanovení § 37 odst. 1 živn. řádu.

(Nález z 20. října 1936 č. 15.148/36.)

Věc: František A. ve Vysokém Mýtě proti rozh. min. obchodu z 1. února 1934 o rozsahu živnostenského oprávnění.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Zem. úřad v Praze výměrem z 2. září 1932 rozhodl na základě § 36 odst. 2 živn. řádu po slyšení korporací v cit. zákonném ustanovení uvedených, že st-l na základě svého živnostenského listu z 11. srpna 1920, znějícího na sochařství kamene, není oprávněn vyráběti umělý kámen, jehož potřebuje k provádění svých výrobků sochařských.

Tento výměr byl potvrzen nař. rozhodnutím.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Na sporu jest otázka, zda st-l je na základě svého živnostenského listu, znějícího na sochařství kamene, oprávněn vyráběti umělý kámen, jehož potřebuje k zhotovování svých výrobků sochařských. Úřad I. stolice odpověděl na tuto otázku záporně, a to proto, že výroba umělého